

ad § 13.

Paragraffen indeholder alene en Henvisning til de i Forslaget til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje givne Forskrifter om Faderskabssagernes Behandling. Herom maa henvises til nævnte Lovforslag og Bemærkningerne til dette.

ad § 14.

Efter nugældende Ret anses en Mandsperson, mod hvem der rejses Sag til Betaling af Underholdsbidrag til et Barn udenfor Ægteskab, som Fader til dette, naar det findes bevist, at han har haft Samleje med Barnets Moder paa Avlingstiden, medmindre det kan godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet. Hvis flere Personer har haft Samleje med Moderen paa Avlingstiden, bliver de hver især at anse som bidragspligtige til Barnet; dog gør § 14 i Lov Nr. 130 — 1908 den Indskrænkning heri, at naar der efter det oplyste er overvejende Sandsynlighed for, at en af flere indklagede ikke er Faderen, idet han kun kan anses som saadan ved Fravigelse af de sædvanlige Tidsfrister, vil han ikke være at tilpligte at betale Underholdsbidrag. Herved maa imidlertid, naar der i nævnte Lov tales om Faderen til et Barn udenfor Ægteskab, erindres, at Retsvirkningerne af Faderskabet i det væsentlige er indskrænket til Underholdspligten.

Den meget væsentlige Udvidelse af Retsvirkningerne af Faderskabet, som forelaas gennemført ved nærværende Lovforslag og de Lovforslag, som knytter sig hertil, maa nødvendigvis medføre en Ændring i de nugældende Regler om, hvornaar en Mandsperson maa anses som Fader til et Barn udenfor Ægteskab. De udvidede Retsvirkninger beror paa Forudsætningen om et virkeligt Slægtskab mellem Faderen og Barnet, og Bestræbelserne maa følgelig i langt videre Omfang end hidtil rettes paa at konstatere det virkelige Faderskab. Hertil er det langt fra altid tilstrækkeligt, at det bevises, at den paagældende har haft Samleje med Barnets Moder paa Avlingstiden. Det er navnlig klart, at der ikke kan være Tale om, at flere Personer anses som Fader til samme Barn, da dette ifølge Naturens Orden kun kan have een Fader. Dermed er paa den anden Side ikke givet, at man, naar et virkeligt Faderskab ikke kan fastslaaes, ikke kan knytte visse Retsvirkninger til selve det Faktum, at en Mandsperson har haft Samleje med Moderen paa Avlingstiden. — Naar det staa fast, at den udvidede Retsvirkning af Faderskabet kun kan bringes i Anvendelse, naar

det virkelige Faderskab findes tilstrækkelig bevist, bliver der herefter 2 Spørgsmaal at besvare, dels hvad der nærmere maa kræves for at anse det virkelige Faderskab tilstrækkelig bevist, dels hvilke Retsvirkninger der, hvor Faderskabet ikke kan konstateres, skal tillægges den Omstændighed, at en Mandsperson har haft Samleje med Moderen paa Avlingstiden.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal er man efter Videnskabens nuværende Standpunkt endnu udelukket fra at fremskaffe et direkte positivt Bevis for Afstamningsforholdet mellem Faderen og Barnet. Derimod er man gennem Lægevidenskabens Forskninger i nyere Tid over Menneskets Blodtyper og disses Arvelighed naaet til i et vist Omfang at kunne fastslaa, at en Mand ikke kan være Fader til et bestemt Barn. De herved indvundne Erfaringer har allerede i vidt Omfang fundet Anvendelse ved Domstolenes Behandling af Alimentationssager. Bevisførelsen maa naturligvis stadig i første Række rettes paa at godtgøre, at den paagældende har haft Samleje med Moderen paa Avlingstiden, men Bevisførelsen kan ikke standse ved, at saadant Samleje konstateres. Selvom Samleje indenfor Avlingstiden er bevist, bør den paagældende ikke dømmes som Fader, hvis det godtgøres, at han ikke kan være Fader til Barnet, f. Eks. fordi Blodtypeundersøgelsen udelukker ham, eller fordi han er bevislig impotent. Men paa Grund af de særlige Retsvirkninger, Faderskabet medfører, bør en Fastslaaelse af Faderskabet ogsaa være udelukket, naar der foreligger Omstændigheder, der gør det tvivlsomt, om Barnet er Frugten af det beviste Samleje. Saadan Tvivl vil navnlig altid være til Stede, naar der foreligger Bevis for, at flere Personer har haft Samleje med Moderen paa Avlingstiden, uden at det ved Blodtypeundersøgelsen er muligt at udelukke den anden eller de andre, men Tvivlen om Faderskabet kan i øvrigt ogsaa skyldes andre Omstændigheder.

Ud fra de foranstaaende Betragtninger har Ministeriet formuleret Reglen i § 14, 1ste Stykke, angaaende de Krav, der maa stilles med Hensyn til Beviset for Faderskabet.

Paragraffens 2det Stykke omhandler de Tilfælde, hvor det vel maa anses bevist, at en eller flere Personer har haft Samleje med Moderen paa Avlingstiden, men hvor det dog ikke findes godtgjort, at nogen af de paagældende er Barnets Fader. Bestemmelsen angaar altsaa ikke blot det Tilfælde, hvor flere Personer har haft Sam-